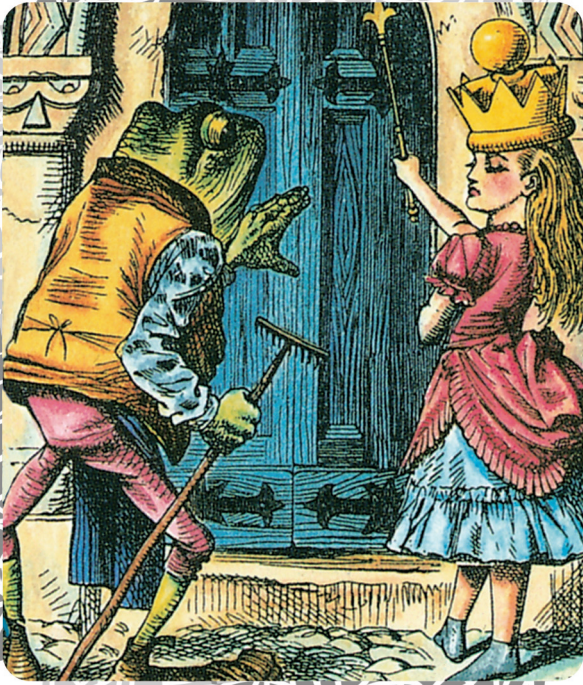

Lewis Carroll
AYNANIN İÇİNDEN
ALICE HARİKALAR ÜLKESİNDE

Çeviri: Tomris Uyar

Resimleyen: John Tenniel

9. basım

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Lewis Carroll
AYNANIN İÇİNDEN
Alice Harikalar Ülkesi'nde

Çeviri: Tomris Uyar ■ Resimleyen: John Tenniel

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Düzeltili: Nurten Sönmezcan
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir Tufan
Tasarım Uygulama: Gelengül Erkara

1. Basım: 2001

9. Basım: 1000 adet, Şubat 2024

ISBN 978-975-07-0045-3

Through the Looking Glass, Lewis Carroll

© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2001

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak
kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni
olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.

Yayıncı Sertifika No: 43514

Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sarıyer, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık Yayıncılık San. ve Dış Tic. Ltd. Şti.
Sertifika No: 45099; Adres: Maltepe Mah. Davutpaşa Çiftahavuzlar Sk.
No:16 Acar San. Sit. Zeytinburnu, İstanbul

Bu kitabın sahibi:

Lewis Carroll

27 Ocak 1832'de İngiltere'nin kuzeyinde dünyaya geldi. Asıl adı Charles Lutwidge Dodgson olan Lewis Carroll, Oxford Koleji'nden dereceyle mezun oldu ve matematik alanında doçentlik unvanı aldı. 1862 yılında yazmaya başladığı Alice Harikalar Ülkesinde'nin kahramanı, okul müdürünün ortanca kızı Alice'ti. Alice Harikalar Ülkesinde ve 1872'de devamı olarak yazdığı Aynanın İçinden kısa sürede klasikler arasına girdi. Kendi adıyla yazdığı pek çok şiirin yanında matematikle ilgili eserler de vermiştir. Yaşamının büyük bölümünü İngiltere'nin kuzey sahillerinde geçirmiş, 1898 yılında da yine burada yaşama veda etmiştir. Whitburn'de anısına bir heykel dikilmiştir.

**Yazarın yayınevimizden çıkan
diğer kitabı:**

ALICE HARİKALAR ÜLKESİNDE

AYNANIN İÇİNDEN

İçindekiler

Kişilerin Görev Dağılımı, 7
Ayna-Ev, 13
Canlı Çiçekler Bahçesi, 31
Ayna Böcekleri, 45
Eciş ile Bücüş, 59
Yün ve Su, 77
Kumkuma, 91
Aslan ile Tekboynuz, 109
“Benim Kişisel Buluşum”, 123
Kraliçe Alice, 143
Silkeleme, 163
Uyanış, 165
Kim Düşledi?, 167

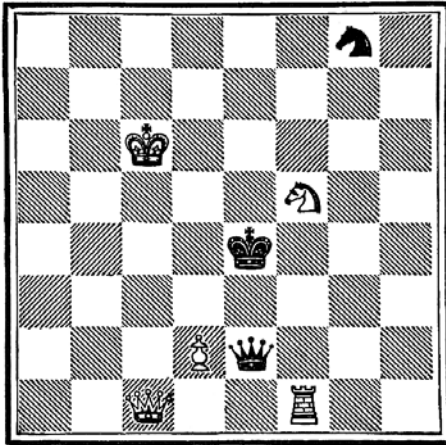
Kişilerin Görev Dağılıımı

Metnin masal havasını bozmamak için satranç terimlerini değiştirmek zorunda kaldım. O yüzden Őah'a Beyaz Kral ya da Kızıl Kral (açıklamadaki kısaltmalarıyla B.K. ya da K.K.) *Vezer'e* Beyaz Kraliçe ve Kızıl Kraliçe (B.Kç. ya da K.Kç.), *Bishop'a* Fil (B.F. ya da K.F.) At'a Şövalye (B.Ő. ya da K.Ő.) demek gerekti. Kale değişmedi.

Tomris Uyar

Açıklama

Beyaz Piyon Alice'in on bir hamlede kazandığı oyun şöyle:

1. Alice (A.) K.Kç. 'yle karşılaşır (15)	1. K.Kç. K. 'nin Kalesinin dördüncü karesine (9)
2. A. Kç. 'nin 3. karesinden geçip (<i>trenle</i>) (38)	2. B.Kç. Kç. 'nin F'inin dördüne (<i>şalın peşinden</i>) (65)
dördüncüsüne varır (50)	3. B.Kç. Kç. 'in F'inin
3. A. B.Kç. 'ye rastlar (<i>şal</i>) (66)	beşine (<i>koyun olur</i>) (72)
4. A. Kç. 'nin beşincisine (<i>dükkân, dere, dükkân</i>) (72)	4. B.Kç. K. 'in F'inin sekizine (<i>yumurtaları rafta bırakır</i>) (79)
5. A. Kç. 'nin altıncısına (<i>Kumkuma</i>) (80)	5. B.Kç. Kç. 'in F'inin sekizine (<i>K.Ş. 'den kaçarak</i>) (102)
6. A. Kç. 'nin yedincisine (<i>orman</i>) (95)	6. K.Ş. K. 'in ikincisine (110)
7. B.Ş. K.Ş. 'yi alır (110)	7. B.Ş. K. 'in F'inin beşincisine (124)
8. A. Kç. 'nin sekizincisine (<i>taç giyme</i>) (125)	8. K.Kç. K. 'in kalesine (<i>sınav</i>) (128)
9. A. Kraliçe olur (126)	9. Kraliçeler şatoda (138)
10. A. rok yapar (128)	10. B.Kç. Kç. 'nin Kalesinin altıncısına (<i>çorba</i>) (143)
11. A. K.Kç. 'yi alır ve kazanır (143)	

*Sen, yüzü bulutsuz, tasasız çocuk
Nasıl meraklı gözlerin!–
Yıllar geçse de art arda çarçabuk
Yarı-ömür ötemdesin,
Gülümseyeceksin bilirim ama
Bu sevgi-ödülü masala.*

*Güleç yüzünü görmedim çoktandır,
O gümüş kahkahan nerde?
Zaten bana ayrılmış bir yer yoktur
İlerdeki genç-ömründe.
En iyisi masalıma kulak ver
O kadarı bana yeter.*

Masalım eski günlerde başladı,
–Gökteyken yaz güneşleri–
Olsa olsa inceden bir şırıltı
Kolluyordu kürekleri–
Bellekte kürek sesleri, anılar,
Varsın “unut” desin yıllar.

Gel öyleyse dinle, korkunun sesi
Acı haber getirmeden
Çağırmadan hüznü bir genç kıızı
Döşek başına erkenden
Canım, biraz büyük çocuklarız biz
Erken yatmayı sevmeyiz.

Dışarsı karla kaplı köşe bucak
–Fırtına kudurmuş sanki–
İçerde ateş ışığı sımsıcak
–Ve çocukluk mutluluğu.
Bu büyülü sözler ezberinde ya
Kulak asma fırtınaya.

Bazen gölgesi bir iç-çekişin
Yankılansa da öyküde,
Çoktan geçmiş o mutlu yazlar için
Paslanmış yaz-görkemine,
Bozamaz masalın mutluluğunu
Onun ölümcül soluğu.

Ayna-Ev

Kesin bir şey varsa, o da suçun beyaz kedi yavrusunda değil bütünüyle kara kedi yavrusunda oldu-ğuydu. Çünkü beyaz yavru, son beş dakikadır yaşlı kedi tarafından yalanıp temizleniyordu (doğrusu buna iyi katlanmıştı), yani suçun onda olması söz konusu değildi.

Dinah'ın yavrularını temizleme yöntemi şöyleydi: Önce hayvancağızı tek patisiyle kulağından tutup yere bastırır, sonra öbür patiyle yüzünü boydan boya – ama tersten, burun yukarı– yalardı; şimdi de bu yöntemle beyaz yavru üstünde çalışıyordu; zavallı, kıpırdamadan, bunun hiç kuşkusuz kendi iyiliği için olduğunu düşünerek yatıyordu gırıldaya gırıldaya.

Gelgelelim kara yavrunun temizliği ikindinin erken saatlerinde bitmişti ve böylece Alice koltuğun bir köşesine kıvrılıp yarı uykuda, yarı kendi kendine söylenirken yavru, onun önce sarmaya çalıştığı, sonra da sağa sola yuvarlayıp sonuna kadar çözdüğü yün yumağıyla keyifli bir oyun tutturmuştu; işte yumak, şömine halısının üstüne, ilmekler ve düğümler halinde yığılmıştı şuracıkta, yavru tam ortada kendi kuyruğunu kovalıyor, dört dönüyordu.

“Seni afacan, minik afacan seni!” diye haykırdı Alice, yavruyu yakaladı, yaptığından utanması için hafifçe öptü. “Aslına bakılırsa, Dinah'ın sana daha uslu davranmayı öğretmesi gerekirdi! Gerçekten öğretmen *gerekirdi* Dinah!” diye sürdürdü sözü, ihtiyar kediye sitemle süzerek, elinden geldiğince kırgın bir sesle; sonra yavruyla yumağı alıp koltuğa döndü, yumağı yeniden sarmaya başladı. Ne var ki –bazen yavruyla, bazen kendi kendisiyle– boyuna konuştuğundan fazla yol alamadı. Kitty, olanca ağırbaşlılığıyla, sarma işinin gidişini denetlemiş havasında dizine

oturmuştu, arada bir patisini uzatıp yardımdan kaçınmayacağını gösterir gibi yumağa hafifçe dokunuyordu.

“Yarın günlerden ne, biliyor musun Kitty?” diye atıldı Alice, “Yukarı katta, pencerede benim yanımda olsaydın, kestirebilirdin, ama Dinah seni temizliyordu, gelemedin tabii. Şenlik ateşi için değnek toplayan oğlanları gözlüyordum, yığınla değnek vardı Kitty! Ama hava öyle soğudu, kar öyle bindirdi ki bırakmak zorunda kaldılar. Boş ver, yarın gider şenlik ateşini gözleriz.” Sözün burasında Alice, yavrunun boynuna iki-üç sıra yün doladı, nasıl görüneceğini merak edi-

yordu; bu da kargaşaya yol açtı, yumak yere yuvarlandı, iki-üç metresi yine çözüldü.

“Yaptığın bütün o afacanlıkları görünce sana nasıl kızdım, biliyor musun Kitty? Az kalsın pencereyi açıp seni karlara bırakacaktım. Bunu hak etmiştin doğrusu minik afacanım benim. Kendini nasıl savunacaksın? Bir dakika, sözümü kesme!” diye sürdürdü, tek parmağını sallayarak, “Bütün suçlarını tek tek sayıyorum. Birincisi: Bu sabah Dinah yüzünü yalarken iki kere ciyakladın. Bunu yadsıyamazsın Kitty, kulağımla duydum! Ne dedin?” (Kedinin ağzından konuşurcasına) “Patisi gözüne mi girmişti? Eee, senin suçun, gözlerini açık tutmuşsun, sımsıkı yumsaydın başına bunlar gelmezdi. Başka özürler bulmaya kalkma, dinle yeter! İkincisi: Tam ben süt tabağını Kartanesi’nin önüne koyduğum sırada onu kuyruğundan çekeledin. Ne, susamış mıydın? Peki onun da susamadığını nereden biliyorsun? Gelelim üçüncüye: Bakmadığım sırada yumacağın yünlerini hepten çözdün!

“İşte sana üç suç Kitty, daha hiçbirinin cezasını çekmedin. Biliyorsun, bütün cezalarını ‘Çarşamba-haftası’na¹ saklıyorum. Ya *benim* bütün cezalarımı biriktirselerdi!” dedi Alice kediden çok kendine söylercesine. “Bir yılın sonunda ne yaparlardı? Hapse gönderilirdim herhalde, günü geldiğinde. Ya da, hımm düşüneyim, diyelim her ceza, akşam yemeği

¹ Paskalya öncesi perhizinin ilk haftası. (Ç.N.)

yememek olsaydı. O zaman o berbat gün gelip çattığında bir anda elli akşam yemeğinden birden yoksun kalırdım! Pek de umursamazdım doğrusu! Onları yiyeceğime ceza yerim, daha iyi!

“Camlara vuran karı duyuyor musun Kitty? Ne güzel, ne tatlı bir sesi var! Sanki biri dışarıdan pence-reyi boydan boya öpüyormuş gibi. Acaba kar, ağaçlarla tarlaları çok mu seviyor da onları böyle usulca öpüyor? Sonra sarıp sarmalıyor biliyorsun, beyaz bir yorganla. Belki de, ‘Haydi uykuya canlarım benim, yaz bir daha gelene kadar,’ diyordur onlara. Onlar da yazın uyandıklarında Kitty, yeşiller giyinip dansa başlıyorlar; rüzgârın önünde, çok çok hoş bir şey bu!” diye haykırdı Alice, ellerini çırpma için yumağı yere attı. “Bunun doğru olmasını öyle istiyorum ki! Mutlaka korular uykulu görünür güzün, yapraklar matlaşmaya başladığında.

“Kitty, satranç oynayabiliyor musun sen? Gülümseme şekerim, ciddi soruyorum. Çünkü demin oynarken anlar gibi yapıyordun: Ben ‘Mat!’ dediğimde gırlıdadın. Doğrusu güzel bir mattı Kitty, aslında kazana-bilirdim, yalnız taşlarımın arasında o uğursuz Şövalye dolaşmasaydı. Kitty şekerim, tutalım ki biz...” Keşke size burada Alice’in dilinden düşmeyen ve “tutalım ki” ile başlayan tümcelerin yarısını sayabilseydim. Daha bir gün önce ablasıyla uzun bir tartışmaya girmişti, tek neden, Alice’in söze, “Tutalım ki

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

Lewis Carroll
AYNANIN İÇİNDEN
ALICE HARİKALAR ÜLKESİNDE

Alice şimdi de Aynalar Ülkesinde...

Alice Harikalar Ülkesinde'yi okuyanlar, o romandaki küçük Alice'in peşine takılıp o büyülü ülkede dolaşanlar, bu kitapta bir başka dünyada yeni bir yolculuğa çıkıyorlar. Alice, kedisinin yavrusu Kitty'yi de yanına alarak evindeki kocaman aynanın içine, yani Ayna-Ev'e girer. Bu evde, kendi evindeki her şeyin bir kopyası vardır, kitapların bile. Tek fark, her şeyin ters oluşudur; öyle ki, yazılar bile tersten yazılmaktadır bu ülkede; zaman ve olaylar da geriye doğru gitmektedir. Başlangıçta sıkıntı çekse de sonunda Alice de bu ülkeye uyum sağlar. Kedisıyla birlikte bu serüvenin içine doludizgin dalar...